

The Readiness for Digital Government of Bang Sri Mueang Municipality, Mueang Nonthaburi District, Nonthaburi Province

Pornthip Kumfuk^{1*} and Oranun Klanthapura¹

¹ Faculty of Social Sciences, Kasetsart University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: Pornthip_kum@ku.th

ABSTRACT

The purposes of this research study are: (1) to study the readiness levels for digital government of Bang Sri Mueang Municipality, Mueang Nonthaburi District, Nonthaburi Province, and (2) to compare the readiness levels for digital government of Bang Sri Mueang Municipality, Mueang Nonthaburi District, Nonthaburi Province according to personal factors. This study is a survey research. The samples were the public officers, permanent employees, outsourced workers, and general employees of Bang Sri Mueang Municipality. A non-probability sampling method, specifically accidental sampling, was used, selecting data from a sample of 149 individuals who cooperated until the sample size was complete. Questionnaires were used as the research instruments. The research statistics include percentages, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA, and the paired difference test with Fisher's Least Significant Difference (LSD). The findings showed that the readiness level for digital government of Bang Sri Mueang Municipality, Mueang Nonthaburi District, Nonthaburi Province, was high. Specifically, Bang Sri Mueang Municipality had the highest readiness level regarding strategies and leadership, followed by organizational culture, operations, information security, missions, digital skills, and service users' experience management. The lowest readiness level was in terms of public sector support. Testing the hypotheses revealed that samples with different educational levels and personnel types had a significant statistical difference in the readiness levels of Bang Sri Mueang Municipality to become a digital government.

Keywords: Readiness, Digital Government, Municipality

ความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

พรทิพย์ คำพิง^{1*} และ อรนนท์ กลั่นทูประ¹

¹ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: Pornthip_kum@ku.th

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และ (2) เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไปของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) โดยการสุ่มตัวอย่างตามแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) และเลือกเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือจนครบ จำนวน 149 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาด้านที่เทศบาลเมืองบางศรีเมืองมีความพร้อมอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านกลยุทธ์และความเป็นผู้นำ รองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรมองค์การ ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน ด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศ ด้านรูปแบบภารกิจ ด้านความสามารถทางดิจิทัล ด้านบริหารประสิทธิภาพของผู้รับบริการ และน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับการศึกษาและประเภทของบุคลากรที่ต่างกันมีความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ของเทศบาลเมืองบางศรีเมืองที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: ความพร้อม, รัฐบาลดิจิทัล, เทศบาลเมือง

© 2024 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580) (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) เป็นการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 โดยภาครัฐจึงต้องเร่งพัฒนากลไกที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัลและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการสาธารณะให้มีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ร่วมกับการใช้ข้อมูลและกระบวนการมีส่วนร่วมในการออกแบบนโยบายสาธารณะและการกำกับดูแลการดำเนินงานของรัฐให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่ปรับเปลี่ยนไปได้อย่างฉับไว เพื่อเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่โดยภาครัฐต้องทบทวนบทบาทและกระบวนการทำงาน เน้นการพัฒนาสมรรถนะให้ยึดหยุ่นคล่องตัว เชื่อมโยงและเปิดกว้าง ควบคู่กับการพัฒนาข้อมูลและบริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็วและประหยัด เพื่อให้สามารถให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเท่าทันต่อความต้องการและความคาดหวังของประชาชนและทุกภาคส่วน ซึ่งต้องมีการปรับระบบการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐแบบดิจิทัล (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

รัฐบาลดิจิทัล ถูกหยิบยกมาเป็นประเด็นในการพัฒนาเพื่อเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหน่วยงานภาครัฐให้มีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการทำงานและจัดบริการสาธารณะของภาครัฐ เพื่อให้บริการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเข้าถึงได้ง่ายขึ้นสำหรับประชาชน โดยรวมถึงการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ ระบบอัตโนมัติ และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อไปสู่การบริหารจัดการและตัดสินใจต่าง ๆ ตลอดจนขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับบริบททางสังคม ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้หน่วยงานภาครัฐจึงต้องมีการปรับตัวโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในหน่วยงาน รวมถึงการให้บริการประชาชน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจในการบริหารท้องถิ่น ภายใต้กรอบนโยบายและการกำกับดูแลของรัฐ โดยเฉพาะการบริหารงานที่มีลักษณะเป็นการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน ซึ่งต้องคำนึงถึงการให้บริการที่ดี สะดวกในการเข้าถึงบริการที่ทำให้ประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการได้รับความเสมอภาค ความเป็นธรรม โดยเทศบาลเมืองบางศรีเมือง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มุ่งเน้นการบริหารจัดการเพื่อให้เทศบาลเมืองบางศรีเมือง เป็นเมืองน่าอยู่อาศัย มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างยั่งยืน แต่ด้วยบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปประชาชนมีความต้องการในการขอรับบริการที่แตกต่างไปจากเดิม โดยมีความต้องการรับบริการที่สะดวก รวดเร็ว ผ่านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีภารกิจในการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนในพื้นที่ต้องมีการปรับตัวให้มีความพร้อมในการจัดบริการสาธารณะในรูปแบบใหม่โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2566)

เทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี หนึ่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นเทศบาลเมืองแห่งเดียวของอำเภอเมืองนนทบุรี มีประชากรในพื้นที่ความดูแล ในปี พ.ศ. 2563 จำนวน 33,005 คน ปี พ.ศ. 2564 จำนวน 33,173 คน และปี พ.ศ. 2565 จำนวน 33,220 คน (สำนักงานสถิติจังหวัดนนทบุรี, 2566) โดยมีเป้าประสงค์ที่จะส่งเสริมการบริการโดยเน้นหลักธรรมาภิบาล จัดให้มีอุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยใช้งาน เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว เพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เพื่อให้ทราบถึงระดับความพร้อมในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัล รวมถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมดังกล่าวในด้านต่าง ๆ ซึ่งผลการศึกษาจะนำไปเป็นข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารเทศบาลเป็นแนวทางในการบริหารงาน พัฒนาศักยภาพ และเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ของบุคลากร สังกัดเทศบาลเมืองบางศรีเมือง จำนวน 236 คน แบ่งออกเป็น ข้าราชการ 67 คน ลูกจ้างประจำ 13 คน พนักงานจ้างตามภารกิจ 87 คน และพนักงานจ้างทั่วไป 69 คน (ข้อมูลจากกองการเจ้าหน้าที่ เทศบาลเมืองบางศรีเมือง ณ วันที่ 27 มีนาคม 2567)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรสังกัดเทศบาลเมืองบางศรีเมืองจำนวน 149 คน โดยคำนวณตามสูตรของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อน (e) ขนาดประชากรที่ยอมรับได้ 0.05 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้จึง เท่ากับ 149 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามปลายปิด (Close Ended Question) โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาประเภทบุคลากร และระยะเวลาการทำงาน โดยใช้แบบสอบถาม แบบเลือกตอบ (Check List)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี จำนวน 8 ด้าน ได้แก่ ด้านกลยุทธ์และความเป็นผู้นำ ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน ด้านรูปแบบภารกิจ ด้านความสามารถทางดิจิทัล ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศ ด้านบริหารประสิทธิภาพของผู้รับบริการ และด้านวัฒนธรรมองค์กร โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าของ Likert Scale เป็นมาตรวัด แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ความหมาย
ระดับ 5	มากที่สุด
ระดับ 4	มาก
ระดับ 3	ปานกลาง
ระดับ 2	น้อย
ระดับ 1	น้อยที่สุด

จากหลักเกณฑ์ระดับความคิดเห็นดังกล่าว สามารถแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้วิธีการคำนวณ ดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{(5 - 1)}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของแต่ละตัวแปร ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับความพร้อมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับความพร้อมมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับความพร้อมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับพร้อมน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับพร้อมน้อยที่สุด

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวผู้ศึกษาได้กำหนดการแปลความหมายของลำดับคะแนน ดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 แสดงว่า มีความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด
2. คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 แสดงว่า มีความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลอยู่ในระดับมาก
3. คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 แสดงว่า มีความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง
4. คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 แสดงว่า มีความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลอยู่ในระดับน้อย
5. คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 แสดงว่า มีความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 บุคลากรที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่แตกต่างกัน
สมมติฐานที่ 4 บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่แตกต่างกัน
สมมติฐานที่ 5 บุคลากรที่มีประเภทบุคลากรต่างกัน มีระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่แตกต่างกัน
สมมติฐานที่ 6 บุคลากรที่มีระยะเวลาการทำงานต่างกัน มีระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่แตกต่างกัน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 149 คน โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารข้อมูล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

4.2 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรสังกัดเทศบาลเมืองบางศรีเมือง จำนวน 149 คน

4.3 สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

4.4 เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จนได้ข้อมูล

ครบ 149 ชุด

4.5 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถามเมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว

4.6 นำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อนำมาวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วยสถิติ 2 ประเภท ได้แก่

5.1 สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ประกอบด้วย จำนวน ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

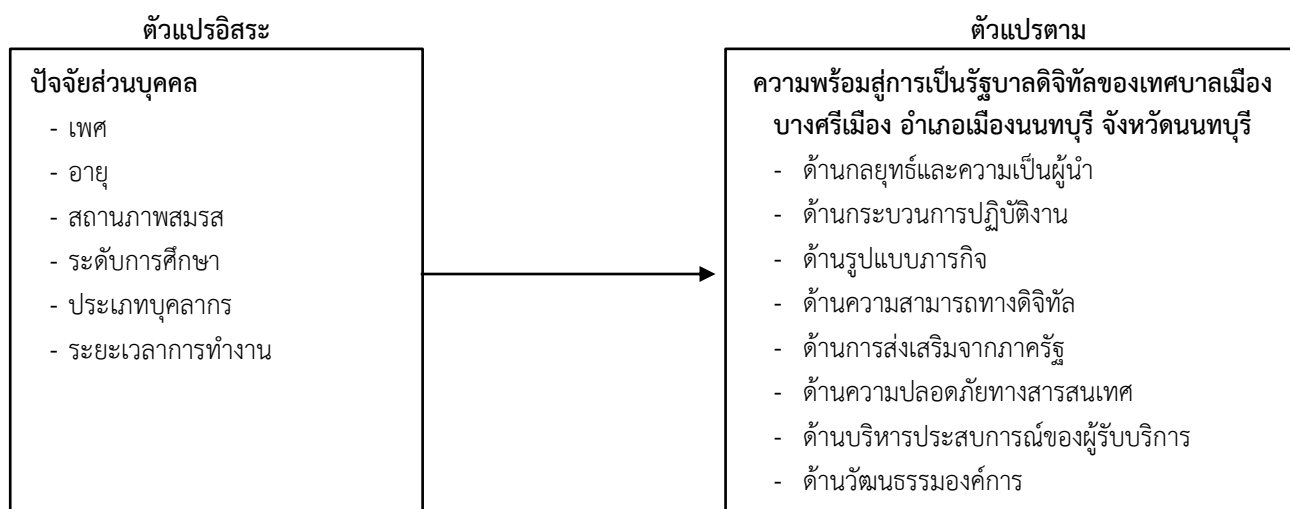
5.2 สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) ประกอบด้วย

5.2.1 ค่า t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระซึ่งจำแนกเป็น 2 กลุ่ม

5.2.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ใช้เปรียบเทียบตัวแปรตามที่มีการแบ่งตัวแปรอิสระออกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของฟิชเชอร์ (Fisher's Least Significant Difference : LSD) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ไว้ที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัล ผู้ศึกษาจึงนำเครื่องมือวัดความพร้อมด้านดิจิทัล (ศิรินทรา มินดินเรือ, 2561) โดยใช้ปัจจัยที่ค้นพบมากที่สุดจากการศึกษาเครื่องมือวัดความพร้อมด้านดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ (1) ด้านกลยุทธ์และความเป็นผู้นำ (2) ด้านประสิทธิภาพของลูกค้า (3) ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน (4) ด้านรูปแบบธุรกิจ (5) ด้านความสามารถทางดิจิทัล (6) ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ (7) ด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศ (8) ด้านวัฒนธรรมภายในองค์กร และพัฒนาเป็นคำถามที่เหมาะสมกับเทศบาลเมืองบางศรีเมือง มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัล ครั้งนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.78) โดยมีระดับความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ดังนี้ ด้านกลยุทธ์และความเป็นผู้นำ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.81) รองลงมาด้านวัฒนธรรมองค์กร ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.83) ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.82) ด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 1.07) ด้านรูปแบบภารกิจ ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.84) ด้านความสามารถทางดิจิทัล ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.82) ด้านบริหารประสิทธิภาพของผู้รับบริการ ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.83) และน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.87) (ตามตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม

ความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพร้อม
1. ด้านกลยุทธ์และความเป็นผู้นำ	3.88	0.81	มาก
2. ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน	3.81	0.82	มาก
3. ด้านรูปแบบภารกิจ	3.77	0.84	มาก
4. ด้านความสามารถทางดิจิทัล	3.74	0.82	มาก
5. ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ	3.67	0.87	มาก
6. ด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศ	3.81	1.07	มาก
7. ด้านบริหารประสิทธิภาพของผู้รับบริการ	3.74	0.83	มาก
8. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	3.83	0.83	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.78	0.78	มาก

อภิปรายผล

ความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านกลยุทธ์และความเป็นผู้นำ รองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน ด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศ ด้านรูปแบบภารกิจ ด้านความสามารถทางดิจิทัล ด้านบริหารประสิทธิภาพของผู้รับบริการ และด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ นันทกาญจน์ เทียมเมฆา (2561) ศึกษาความพร้อมของข้าราชการกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัล: ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักบริหารงานกลาง พบว่า ความพร้อมของข้าราชการ สำนักบริหารงานกลาง อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุดคือ ความพร้อมในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัล รองลงมา คือ ด้านความสัมพันธ์กับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ

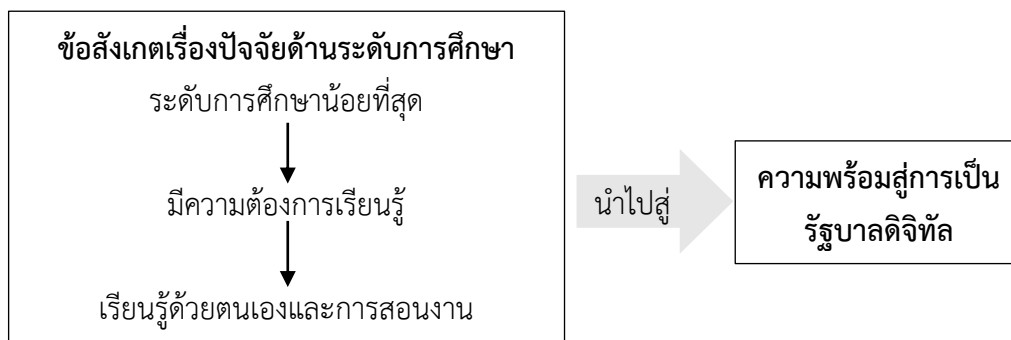
และเมื่อเปรียบเทียบความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส และระยะเวลาการทำงาน ที่แตกต่างกันมีระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะบุคลากรไม่ว่าเพศชายหรือเพศหญิง ต่างตระหนักถึงความจำเป็นและเตรียมความพร้อมให้เทศบาลเมืองบางศรีเมืองมีศักยภาพในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล ศรีมุข, จิตาภา ชุ่มจันทร์, ปิยนุช เกื้อเพชร, วรณภรณ์ บริพันธ์ และเจษฎา นกน้อย (2561) ศึกษาการเตรียมความพร้อมด้านนวัตกรรมของบุคลากรในบริษัทเอกชน: กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่า บุคลากรในบริษัทเอกชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความพร้อมด้านนวัตกรรมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเพราะในปัจจุบันบุคคลไม่ว่าจะเพศชายหรือหญิงต่างตระหนักถึงความสำคัญของนวัตกรรม และบุคลากรทุกช่วงอายุต่างตระหนักและเห็นถึงความสำคัญในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง โดยเฉพาะเรื่องความปลอดภัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารเทศบาลในการสร้างบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพสู่ประชาชนที่มาขอรับบริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรลักษณ์ สุภาพินิจ (2562) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของนักบัญชี เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า อายุที่ต่างกันของบุคลากรทางบัญชีในสถานประกอบการไม่มีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมถึงบุคลากรเทศบาลบางศรีเมืองสามารถจัดสรรเวลาในการปฏิบัติงาน มีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพด้านที่มีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการเป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีความพร้อมในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัล จึงทำให้แม้บุคลากรจะมีสถานภาพ โสด สมรส มีคู่สมรส มีคู่สมรส หรือแยกกันอยู่ ก็ไม่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ และพัฒนาองค์การไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมชาย เลิศวิเศษธีรกุล, บดินทร์ รัชมีเทศ และกมลพรรณ แสงมหาชัย (2562) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมเข้าสู่สังคมไร้เงินสดของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความพร้อมเข้าสู่สังคมไร้เงินสดแตกต่างกัน และหน่วยงานมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงาน รวมถึงการให้บริการประชาชน ให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารเทศบาล ในการกำหนดแผนการดำเนินงานด้านดิจิทัล เพื่อเตรียมความพร้อมไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล และส่งเสริมให้บุคลากรทั้งเก่าและใหม่ มีความพร้อมในการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการประชาชนในด้านต่าง ๆ ได้อย่างครอบคลุม และสะดวก รวดเร็ว จึงทำให้ระยะเวลาการทำงานของบุคลากรไม่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัล ของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิตา อภิสรโรชิต (2566) ศึกษาความพร้อมของบุคลากรสำนักคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมในการเข้าสู่ศาลดิจิทัล (D-Court 2020) พบว่า บุคลากรสำนักคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม ที่มีระยะเวลาการทำงานต่างกัน มีระดับความพร้อมในการเข้าสู่ศาลดิจิทัล (D-Court 2020) ภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน ระดับการศึกษาและประเภทบุคลากรที่แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/ปวช. อนุปริญญา/ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/ปวช. มีความต้องการเรียนรู้ทักษะด้านดิจิทัล เพื่อพัฒนาศักยภาพให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างทัดเทียมกับบุคลากรที่มีระดับการศึกษาที่สูงกว่า รวมถึงเพื่อให้สามารถนำทักษะ

ดังกล่าวมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันด้วย จึงเกิดการเรียนรู้ทั้งจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง และจากการสอนงาน หรือการลงมือปฏิบัติงานจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรี ดีพร้อม (2563) ศึกษาความพร้อมของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี เพื่อรองรับนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันของบุคลากรมีความพร้อมเพื่อรองรับนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในด้านความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกัน และประเภทบุคลากรที่แตกต่างกัน โดยพนักงานจ้างทั่วไป มีความพร้อมในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัลมากกว่าบุคลากรประเภทข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างตามภารกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตามแผนบริหารอัตรากำลังของเทศบาลเมืองบางศรีเมืองกำหนดให้พนักงานจ้างทั่วไป และพนักงานจ้างตามภารกิจปฏิบัติงานเสริมในการกิจรอง ภารกิจสนับสนุน โดยการจ้างงานจะมีกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติงานเริ่มต้นและสิ้นสุดที่แน่นอนตามโครงการหรือภารกิจในระยะสั้น จึงอาจส่งผลให้พนักงานจ้างทั่วไป มีแรงผลักดันให้เกิดการพัฒนาศักยภาพให้พร้อมต่อการกิจที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้ได้รับการจ้างงานต่อไป จึงส่งผลให้มีความพร้อมในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัลมากกว่าบุคลากรประเภทอื่น ที่มีความมั่นคงในตำแหน่ง ซึ่งอาจทำให้มีแรงผลักดันในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัลน้อยกว่าพนักงานจ้างทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษณี เทียนหอม และรุจิภาญจน์ สานนท์ (2563) ศึกษาความพร้อมในการบริหารงานคลังด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ (e-LAAS) ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกันมีผลต่อความพร้อมในการบริหารงานคลังด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ (e-LAAS) ที่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการศึกษาความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส และระยะเวลาในการทำงานไม่มีผลต่อความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง ยกเว้นระดับการศึกษาและประเภทบุคลากรที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง ทั้งนี้ ผู้ที่มีระดับศึกษาน้อยที่สุดกลับมีความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลมากที่สุด อาจเนื่องมาจากบุคลากรที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษามีความต้องการเรียนรู้ทักษะด้านดิจิทัล เพื่อพัฒนาศักยภาพให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างทัดเทียมกับบุคลากรที่มีระดับการศึกษาที่สูงกว่า รวมถึงเพื่อให้สามารถนำทักษะดังกล่าวมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันด้วย จึงเกิดการเรียนรู้ทั้งจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง และจากการสอนงาน หรือการลงมือปฏิบัติงานจริง

ภาพที่ 2 องค์ความรู้จากผลการศึกษา

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล โดยปรากฏว่าเทศบาลเมืองบางศรีเมืองมีระดับความพร้อมอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นอันดับแรก ซึ่งมีผู้บริหารเทศบาลให้การสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างภายในและภายนอกหน่วยงาน รวมถึงสนับสนุนและเพิ่มศักยภาพด้านดิจิทัลให้กับบุคลากรในหน่วยงาน เช่น สนับสนุนให้มีการฝึกอบรม เรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และเมื่อเปรียบเทียบความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง โดยจำแนกตาม

ปัจจัยส่วนบุคคล จึงทำให้ทราบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส และระยะเวลาในการทำงาน ไม่มีผลต่อความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลบางศรีเมือง ยกเว้น ระดับการศึกษาและประเภทบุคลากร ที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลบางศรีเมือง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า เทศบาลเมืองบางศรีเมืองให้ความสำคัญกับความปลอดภัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นอันดับแรก เนื่องด้วยเป็นหน่วยงานที่มีการเก็บบันทึกข้อมูลที่สำคัญของประชาชนในพื้นที่ และได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารเทศบาลให้เกิดการพัฒนาการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างภายในและภายนอกหน่วยงาน รวมถึงได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารเทศบาลในการผลักดันให้บุคลากรของเทศบาลพัฒนาศักยภาพและทักษะด้านดิจิทัล ให้มีความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน เพื่อให้ประชาชนผู้มารับบริการได้รับบริการที่สะดวก และรวดเร็ว แต่การจะพัฒนาไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปนั้น ผู้ศึกษาขอเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1.1 ผู้บริหารเทศบาลควรมีการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนการดำเนินงานด้านดิจิทัล เพื่อให้หน่วยงานมีทิศทางในการพัฒนาไปสู่รัฐบาลดิจิทัลอย่างเป็นรูปธรรม

1.2 เทศบาลเมืองบางศรีเมือง ควรผลักดันให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการปรับเปลี่ยนไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล เพื่อให้สามารถจัดสรรงบประมาณที่จำเป็นในการจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการพัฒนาไปสู่รัฐบาลดิจิทัลไว้ในแผนงบประมาณประจำปี

1.3 เทศบาลเมืองบางศรีเมืองควรส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับการศึกษาทุกประเภทการจ้างงาน ได้รับการพัฒนาทั้งความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้มีความพร้อมในการบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ผ่านบุคลากรสังกัดเทศบาลเมืองบางศรีเมืองเท่านั้น ซึ่งไม่สามารถอธิบายความพร้อมในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัลได้ทุกมุมมอง การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปจึงควรมีการศึกษาในมุมมองของภาคประชาชนซึ่งเป็นผู้รับบริการจากเทศบาลเมืองบางศรีเมือง และศึกษาความพร้อมของเทศบาลในมุมมองของผู้บริหารเทศบาล เพื่อให้ทราบถึงระดับความพร้อมสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี อย่างครอบคลุมทุกมุมมอง

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เพื่อพิจารณาในประเด็นที่ต้องแก้ไขปรับปรุงให้หน่วยงานสามารถเข้าสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2566). *แผนปฏิบัติการดิจิทัล กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2566-2570* (ฉบับทบทวน). สืบค้น 14 มีนาคม 2566. จาก

https://www.dla.go.th/templateOrganize/temp1/e_book_detail.jsp?id=23819.

นฤมล ศรีมุกข์, จิตภา ชุ่มจันทร์, ปิยนุช เกื้อเพชร, วรณภรณ์ บริพันธ์ และ เจษฎา นกน้อย. (2561). การเตรียมความพร้อมด้านนวัตกรรมของบุคลากรในบริษัทเอกชน: กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ “วลัยลักษณ์วิจัย” ครั้งที่ 10* (น. 1-7). นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

นันทกาญจน์ เทียมเมฆา. (2561). *ความพร้อมของข้าราชการกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชในการเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัล: ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักบริหารงานกลาง*. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม).

- นิธิพร คงแก้ว และ ไอริน โรจนรักษ์. (2564). ความพร้อมของบุคลากรสำนักทรัพยากรบุคคลต่อการเข้าสู่ยุค HR 4.0 กรณีศึกษา บุคลากรสำนักทรัพยากรบุคคล ในบริษัทเจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) กรุงเทพมหานคร. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 47(1), 161-174.
- ปณิตา อภิสราโชติ. (2566). ความพร้อมของบุคลากรสำนักคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมในการเข้าสู่ศาลดิจิทัล (D-Court 2020). (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม).
- พัชรี ดีพร้อม. (2563). ความพร้อมของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอฟานทอง จังหวัดชลบุรี เพื่อรองรับนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ศรินทรา มินดินเรือ. (2561). เครื่องมือประเมินความพร้อมด้านดิจิทัลขององค์กร. (การจัดการมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี).
- สมชาย เลิศวิเศษธีรกุล, บดินทร์ รัตมีเทศ และ กมลพรรณ แสงมหาชัย. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมเข้าสู่สังคมไร้เงินสดของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. ใน *การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 57: สาขาศึกษาศาสตร์, สาขาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. ใน *การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 57* (หน้า 285-294). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานสถิติจังหวัดนนทบุรี. (2566). รายงานสถิติจังหวัดนนทบุรี พ.ศ.2566. สืบค้น 12 มีนาคม 2567. จาก <https://nontburi.nso.go.th/reports-publications/provincial-statistics-report/nonthaburi-province-statistical-report-2023.html>.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580)*. สืบค้น 14 มีนาคม 2566. จาก <http://nsc.nesdc.go.th/ns/>.
- _____. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13*. สืบค้น 14 มีนาคม 2566. จาก <https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=plan13>.
- อมรลักษณ์ สุภาพินิจ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของนักบัญชี เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- อุษณี เทียนหอม และ รุจิกาญจน์ สานนท์. (2563). ความพร้อมในการบริหารงานคลังด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ (e-LAAS) ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี. *วารสารวิชาการสังคมศาสตร์เครือข่ายวิจัยประชาชน*, 2(1), 39–51.
- Blake, R. R. & Mouton, J. S. (1964). *The Managerial Grid*. TX: Gulf Publishing: Houston.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 22(140), 55.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. (3rd Edition). New York: Harper & Row.

